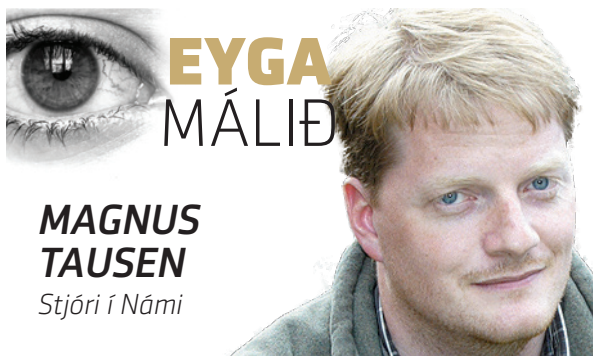

**MAGNUS
TAUSEN**

Stjóri í Námi

Og dansurin gongur...

Í at kalla øllum viðurskiftum er tað so, at evnini til at tillaga seg broyttar umstøður eru fortreyt fyri framburði og trivnaði. Serliga verður hetta brúkt um viðurskifti í vinnulívinum, men kann sanniliga eisini verða brúkt um samfeløg. Ikki minst okkara. Grundleggjandi spurningurin at seta er "hví?" og so vera til reiðar at broyta, tá ið svarið fer tann vegin. Soleiðis eru vit tó ikki. Vit hava okkara fasta stev.

Tá ið eg tosi við útendingar um føroysk viðurskifti, og tað geri eg rættiliga ofta, og prátið kemur inn á, hvussu Føroyar eru skipaðar, grettir tað ikki, at tað skapar undran. Hví hava knapt 50.000 fólk gjørt av at skipa seg, sum vit hava. Eitt er, at tað einaferð í forum hevur verið skil í tí, men hví so halda fast um hetta. Tað er ikki at skilja hjá gestnins eyga, ið sum kunnugt er gløgt.

Gott dømi um slíka løgna skipan eru kommunurnar. Um heilt stutta tíð er kommunuval aftur. Tað er ein liður í eini ringrás, hvørs umfar er 4 ár. Eingn broytig yvirhøvur. Somu lyftini sum seinast, somu avbjóðingarnar, somu avmarkingarnar ikki minst tá ið vit hugsa um støddina á hesum kommunum, tí alt er óbroytt. Vit koma ikki ella vilja ikki úr ringrásini. Vilja ikki víðka hana ella broyta hana ella enntá fáa hana at mala øvugtán veg. Vit kunnu stutt sagt ikki semjast um nakað annað enn at halda fast í tí, sum er.

Men hví fara vit á kommunuval? Hví hava vit kommunur? Skulu vit hava kommunur? Hvat er avleiðingin av at hava tær? Hvat er avleiðingin ikki at hava tær? osfr. Men tá ið einki verður spurt, er einki svar og tí einki at tillaga.

Alt hetta fer fram meðan vit staðfesta, at fráflytingin setur met, færri børn verða fødd, annaðhvør lesandi utanlands kemur ikki heim aftur, vit hava ikki ráð til tænastr, sum søma seg vælferðarsamfelag, og listin er tíverri ótømandi.

So kunnu vit sjálvandi siga, at onnur lond hava eisini trupulleikar, og tað hava tey. Í fleiri førum størri enn okkara, men "naboens uheld" hjálpir tíverri ikki okkum. Vit mugu alla tíðina fyrihalda okkum til "hví" og vera til reiðar at forkasta tað, sum var og flyta okkum skjótari enn hini.

Men lat okkum nú fyrst fara á val, og so fáa vit at síggja. Helst verður sama stev til um 4 ár aftur, og 4 ár aftur og...

KJAK

Viðmerkingar og lesarabrøv til Sosialin skulu sendast til teldupostadressuna:
post@sosialurin.fo

Viðmerkingar til **Dag og Viku** mána- kvøldið 17. september 2012 við- víkjandi **kommunusamanlegging**

**DÁNJAL PETUR
MÜLLER**

*borgarstjóri í Kvívíkar
kommunu*

Av tí at onkur viðurskifti í Degi og viku fríggjakvøldið 17. september 2012 ikki komu nóg greitt fram, vil eg loyva mær at skoyta hesar viðmerkingar uppí, annars greiða innslagið í Degi og Viku viðvíkjandi kommunusamanlegging millum Kvívíkar og Havnar kommunu.

At kvívíkingar høvdu fólkaatkvøðu um samanlegging við aðra kommunu var grundað á, at í gjøgnum mong ár, serliga frá landsins síðu, hevur verið tosað um kommunusamanlegging, og eisini at kommunusamanlegging móguliga fór at verða hana ella broyta hana ella enntá fáa hana at mala øvugtán veg. Vit kunnu stutt sagt ikki semjast um nakað annað enn at halda fast í tí, sum er.

Fyri at borgarar í Kvívíkar kommunu sjálvir kundu hava eina ávirkan á,

hvørja kommunu leggjust skuldi saman við, avgjórði bygðaráðið at hava fólkaatkvøðu um málið, og var sum kunnugt greiður meiriluti fyri samanlegging við Havnar kommunu.

Um eg skal tosa fyri meg sjálván, so havi eg alla tíðina verið av tí áskoðan, at Kvívíkar kommuna er væl farin sum sjálvstøðug kommuna, og at fyrimunir avgjört liggja í, at kommunan ikki gerst ov stór. Kommunan er væl útbygd á flest øllum økjum, hóast tað eisini enn eru øki, sum ikki eru nóg væl útbygd. Og her hugsi eg serliga um eldraðkið, men innan lutfalsliga stutta tíð, eru móguleikar fyri at koma longur fram á leið eisini á hesum øki. Og har

tað í framtíðini móguliga fer at sansa at, so ber jú eisini væl til at samstarva við aðrar kommunur, og har eru grannakommunurnar og serliga Havnar kommuna mest upplagdar.

Ein týðandi spurningur sum kanska (og tíverri) ikki er nóg væl lýstur í kjakinum um kommunusamanlegging, er spurningurin um nær kommunalu avgerðirnar verða fluttar so mikið langt frá borgarunum, at talan ikki longur er um nærdemokrati. Og kommunalpolitikkurur snýr seg um nærdemokrati, ella sagt við øðrum orðum, orsøkin til at vit hava kommunur er, at frástøðan millum avgerðir og borgaran skal verða so stutt sum gjørlig.

Eg loyvi mær at ivast í, um eitt nú kollfirðingar ella kaldbaksfólk, síðan tey lögdu saman við Havnina, altíð hava følt, at stutt er millum kommunalu avgerðirnar og borgaran, og hvørt lokalu røddirnar í Kollafjarðar og Kaldbaks túni, í nóg stóran mun verða hoyrðar á bonaðu gólvunum í gróthúsinum á Vaglinum í Havn.

Og júst á hesum øki kann meira verða vunnið enn tapt

við at Kvívíkar kommuna eisini frameftir verður sjálvstøðug.

Sum eg samanumtikið havi víst á, so var ynski hjá borgarum í Kvívíkar kommunu, at ein mógulig samanlegging skuldi verða við Havnina, men eg havi eisini víst á, at eftir míni bestu sannføring kunnu fyrimunir so avgjört verða við at kommunan heldur fram sum sjálvstøðug kommuna.

Og til innslagið í Degi og viku vil eg til síðst viðmerkja: at ja, helst er tað landið, ið eigur ein part av orsøkini til, at ein sjálvboðin kommunusamanlegging ikki fór fram í hesum umfari.

Men kvívíkingar hava onga orsök at stúra. Fyrimunir eru avgjört við, at kommunan framhaldandi verður sjálvstøðug. Og harvið nýtist ongin at verða í íva um, at kommunalu avgerðirnar framvegis koma at verða tiknar í nærumhvørvinum, og tað høvdu tær neyván verið, um avgerðarmyndugleikin í kommununi varð fluttur suður á Vaglið í Havn.

Um innslag í tíðindasending **útvvarpsins** 19. september klokkan 18.00 um **Eldraráðið**

**MORTAN
RASMUSSEN**

Form. í Eldraráðnum

borgarstjóranum á odda síðani ársbyrjan hava fyra fastar fundir árliga.

Vit komu eisini inn á ónøgd, sum hevði verið fyrr, og segði honum frá tørvandi samskifti og eini ov vánaligari reglugerð, men at eitt tað fyrsta, komandi eldraráð fór at gera var saman við býráðnum at ganga reglugerðina ígjøgnum. Hann fekk eisini at vita, hví reglugerðin ikki var í lagi. Tað var hetta, sum bleiv til høvuðstíðindi.

Upp á spurningin um, hvat eg vildi ráða komandi eldraráðnum til svaraði eg, at

eg vildi mæla til, at eldraráðið fyrireikaði seg væl til hesar føstu fundirnar við leiðsluna í býráðnum.

Tað eg hoyrði í innslagnum var als ikki tað, sum eg vildi hava fram. Eg hoyrði, hvat eg segði, men hetta vóru brot úr eini samrøðu, har brotini søgdu júst tað øvugta av tí, sum meiningin var.

Eg vil tí her biða Heðin Mortensen og leiðsluna annars í Býráðnum um umbering fyri, at eg havi verið so gáløysin í samrøðuni, at til bar at snara mínum orðum til nakað, eg als ikki meinti.

Í innslagnum vóru brot tikin úr samrøðu, ið Jákup Bogi hevði við meg fyrrapartin.

Hesi brot vóru tíverri í andsøgn við tað, eg greiddi

honum frá.

Eg undirstrikaði, at Eldraráðið og Býráðið høvdu eitt gott samstarv, og at Eldraráðið og leiðslan í Býráðnum við